UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

U ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

ſtārū memorie principis terrarū ppl'i me ipſum conſuluiſſe.
Vtinam aduerbium optantis. Quādoqꝫ etiam dicimus. O vti
nam. Oui. O vtinam cum lacedemona claſſe petebat.
Vtputa ſignificat quemadmodum.
Vtiqꝫ aduerbium ſimilitudinis. ⁊ qñqꝫ ponitꝰ pro certe vel ꝓr
ſus. Quīti. Solēt huiuſmodi negociatores aliq̄d propriuꝫ ac
priuatū ſtipulari vtiqꝫ cū rē alienā vendant. Hiero. in prolo.
gal'. Que vtiqꝫ in codicibus noſtris non hñr. Sue. in Tito.
Ceterum Titū qui prop[illegible]ab[illegible]bat vtiqꝫ imperaturum.
Vtq̄d. ſignificat quāobrē p[illegible]q̄d[illegible] ⁊ quid repuliſti nos in finem.
Vtpote. aduerbiū cōfirmantis. [illegible]ſi cauſatiuū. ſigt eni qm̄ qñ'q̄
dē. Sal. Antonius aberat a [illegible]lo vtpote eger ac iacēs. Poni
tur ēt ꝓ tanꝗ. Sue. i aug[illegible]des ſacras vetuſtate collapſas
aut icēdio abſumptas re[illegible]t: eaſqꝫ opilētiſſimis donis ador
nauit: vtpote q̄ in cellā capi[illegible]lini iouis ſexdeciꝫ millia pōdo
auri vna donatione ꝯtulerit. Amb. li. i. of. Erat Iſaac dn̄m ti
mēs: vtpote habrae idoles deferēs pr̄i honorē. i. qm̄ vl' tāꝗ
Vter. a. uꝫ. ſigt. q̄s vnꝰ ex duobꝰ. pōiturqꝫ iterrogatiue: vt vter
vr̄m fecit hoc. Infinite. vt ſcio vter veſtrū hoc fecerit. i. quis
vnus veſtrum hoc fecerit. Dicimus vter alterum. Ply. Vter
alteri dixerit neſcio. Sil'r dicimus Vter vtrū. Ci. Vter vtri.
inſidias fecerit. Hinc fiūt Compoſita que ſequuntur.
Vterqꝫ ſigt ambos. licet inter ſe differāt. ꝙ cū vtrūqꝫ aliq̄d fe
ciſſe dicimus ⁊ ab hoc ⁊ ab illo ſepatim id factū intelligimus
vt vterqꝫ ſibi domum edificauit. hoc eſt ⁊ hic edificauit ſibi
domum: ⁊ ille. Cum vero ambos dicimus feciſſe ab vtraqꝫ
cōiunctim id factum oñdimus: vt Ambo ſibi monumētum
conſtituerit hoc eſt. hic et ille ſimul vno ſibi cōe monumētū
fecere. Propter qḋ vtrūqꝫ alteruꝫ verberaſſe dicimus hoc ē
hūc illū: ⁊ illū hūc verberaſſe. Ci. quoꝝ vterqꝫ ſuo ſtudio. de
lectatus cōtēſit alterū. Quint. Cuꝫ enim vterqꝫ alteri obijciat
palā ē vtrūqꝫ feciſſe. Eodē mō vtrūqꝫ vtriqꝫ aliquid feciſſe
dicimus. Terē. Quia vterqꝫ vtriqꝫ ē cordi. Ambos āt alterū
verberaſſe: vel ambos verberaſſe ambos. nō recte dicimus
q̄ſignificaretꝰ ambos ſeipſos verberaſſe: ſed amboſſe mu
tuo verberarūt Aug. Vterqꝫ ſigt ambos ⁊ tn̄ ſingulari ſono
eſt ſed ſignificatione duali. Nā cū dixit Virgilius. Cōſtitit i
digitos extēplo arrectus vterqꝫ: duo ſignificati ſunt cū dixit
vterqꝫ. cū aūt arrectus noluit exprimere pluralitateꝫ vt ſit in
plurali vtriqꝫ. Sꝫ hꝰ itereſt: q̄ lꝫ vterqꝫ duo ſignificet. tn̄ ſo
lū duo. vtriqꝫ aūt duo ſigt. ſꝫ ſic vt in ſingulis multi ſint Si di
cas vtriqꝫ exercitus duo ſignifico: ſꝫ ſic, vt in ſingl'is turbaꝫ
intelligi volo: hec q̄daꝫ diſtincta ſūt: ſꝫ itē auctoritate confu
ſa Nā cū ait Vir. Sup vtraqꝫ quaſſa tēpora cōfudit: dicere
eni debuit ſup vtrūqꝫ tp̄s cū de duobus tpibus loqueretur.
Vterlibet. pe. cor. alter ex duobus: hꝰ ē vter quē tibi capere libet.
Vteruis vter quē tu vis ſic quis: ⁊ q̄lꝫ. Nihil eni ē aliud quis ꝗ̄
vnus quē tu uis: ⁊ q̄lꝫ: ꝗ̄ vnꝰ q̄ tibi magis libet. Hoc eni dif
ferūt. vteruis ⁊ vterlibet a quis a q̄libet. ꝙ illa vnuꝫ ex duobꝰ
ſignificant. hec vnū ex pluribus. Teren. Abſquiuis hore cuꝫ
ē opus bn̄ficiū accipe gaudeas. Quintil. Periculoſuꝫ ⁊ cum
cura intuēdū gn̄s. ꝙ ſi i ꝑponēdo vnū quēlibet amiſerimus
cuꝫ riſu quoqꝫ tota res ſoluitur. tutius ſic interrogare ſi hec
actio nō ſit q̄ ſit. Sil'. n. remouētꝰ oia vel cū duo ponentꝰ inter
ſe cōtraria. quorū tenuiſſe vtrūlibꝫ ſufficiet. Ecce in eodē lo
co. vtrūlibet ⁊ qḋlibet vſus: ē altero ꝓ eo qḋ eſt vnū de duo
bus. Altero ꝓ eo qḋ eſt vnū de pluribus. Hiero. Adducere
tur ad Aaron vel ad vnum quemlibet filiorum ipſius.
Vtroqꝫ aduerbiū loci. hoc ē ad aliquē locū. ⁊ ad aliū Liui. vtro
qꝫ loco. vtraqꝫ per vtrunqꝫ locum.
Vtrū aduerbiū. mō interrogātis eſt Plau. Vtrū id verū putas
an nō. Mō dubitantis. Seneca. Vtrum nobis id conueniat
aiaduertendum. Cōponitꝰ quandoqꝫ cū nā. Hier. li. R. Et cō
ſuluerunt poſt hec dominū vtrūnā venturus eſſet illuc.
Vter vteri. ⁊ vterus vteri dr̄ quē alio noie locos appellāt. ⁊ vul
go falſo matricē: cū matrix ſit. femina q̄ fetus gr̄a tenetꝰ. Exi
ſtimat Ply. vuluā dici in ceteris aialibus: i muliere vteruꝫ
Ideo vterus dicitꝰ q̄ continet ⁊ tanꝗ vter ē ad ꝑgnāteſqꝫ ꝑ
tinet. Quandoqꝫ tamē ſumitur ꝓ ventre. Vir. Vteruꝫ arma
to milite complēt. Cecil. Nūc vter creſcit nō pōt cellari. Hu
ius diminutiuum eſt vterculus.
Vter vtris ge. maſ. pellis q̄ vinū aut oleū deferri ſolet.
Vterculus. Ply. Et in vterculos cōgeſtus apum liquor. Ore. n.
eum euomunt. Diminutiuum eſt ab vter pro ventre.
Vtriculos i faria vr̄. Ply. accipe. li. xviij. quos galli Ciſalpini re
dundaginē: in venetia prouincia pleriqꝫ ſubuentres vocant
Vtricularius qui inflat ex vtre phyſtulā. Et agrecis Aſcaules
dicitur. Suet. in nero. Vouerat ſe proditurum hydraulaꝫ ⁊
choraulam ⁊ vtricularium.
Vtor. vſum hēo. Et ſp de rebus bonis ac neceſſarijs nec nō et
diuinis i aiatiſqꝫ: vtor domo diligentia cōſuetudine ſtudio ⁊
hmōi. Ter. Scio te nō eē vſum añ hac amicitia mea. ſꝫ cū de
pſonis loq̄mur accipitur ꝓ cōuerſari. Cice. lētulo. Trebonio
multos annos vtor valde familiariter. Inde vſus cōuerſa
tōe. Quinti. Mulierē cum qua longus illi fuerat vſus. Et q̄
aliq̄ re vtimur vt ex ea fructuꝫ pcipiamus: fcm̄ ē vt dicamus
vſum ꝓ vtilitate. Cōſtruitꝰ quādoqꝫ cū actō. Ci. li. acad Et q̄
a ſupioribus accepant utebantur. Var. utile utamur potiꝰ ꝗ̄
abrege abutamur Huius cōpoſita ſunt. Abutor. ⁊ Coutor.
Vtenſile. pe. cor. quod eſt ad uſum neceſſarium. Col. li. xij. vten
ſilia quibus aut aliter boūm genus: aut etiā excolitur.

V ante V

Vua ē q̄ in uite ſit: dicta ab uuido. Aliqñ ponitꝰ ꝓ uite: Virg. Et
turpe auibꝰ ꝑdā fert uua racemos. Et uua morbꝰ quē greci
Staphylē uocāt. Inflāmatio eſt eius ptis q̄ in ore. Col. dicitꝰ
⁊ Staphylophoros Ariſtoteli. Diſtēditur hec ⁊ luteo colore
ſubrubeſcit acino pſimilis. Eſt aūt uua id qḋ in fine palati
depēdet: circa fauces: ut ibiāte hoīe conſpicitur: ſic dcā q̄ ut
una depēdet: ⁊ hūiditate uariatꝰ: ⁊ eſt uocis moderatrix. Se
renus. Aegreſcunt tenere fauces cū frigoris uis ſubijt: uel cū
uentis agitabilis aerꝰ titꝰ atqꝫ ipas flatus grauis ificit uuas.
Sub uua ē minor lingua q̄ Epigloſſis dr̄. Dicitur ēt uua de
Apibus cū collecte ſūt i modū botryonis depēdēt. Col. Cuꝫ
examē glomeratuꝫ in ꝓximo frōdētis arbuſcule ramo cōſe
derit aiaduertito an totū examē in ſpēꝫ unius uue depēdeat
Ply. li. xj. Tūc oſtēta faciūt puata ac publica uua depēdente
in domibꝰ tēpliſqꝫ. Vir. Et dēſis uuā dimittere ramis. Ser.
Vuam dimittere. i. in morem uue botryonem defluere.
Vuidū humidū pigue: qḋ ꝑcipue hꝫ aliq̄d humoris intrinſecus
Vnde ⁊ uua dicta. Humidum qḋ hꝫ humorē extrinſecus.
Vulcanus deus antiq̄s putatus ē quo ſigatꝰ ignis ꝙ canus ꝑ ae
ra uolet. Volat eni flāma ⁊ cādida eſt. Hic ⁊ mulciber appel
latur: ꝙ ferrū mulceat. Fingūt eni poete hūc fuiſſe deū ⁊ Io
uis ex Iunone filium. Qui faber Ioui fulmina cōtra gigan
tes fabricauit. Hinc uulcanie inſule appellate ſunt.
Vulcanū in cornu cōcluſuꝫ geris. ſigt ignē in laterna portas.
Vulcens uulcentis fine s. poſt. l. ⁊ p. u.
Vulga ſaculus ſcorteus ſiue ex alia mā in quo pecuniā uel alia
uite neceſſaria ferre ſolēt hoīes: dcā ꝙ nūmos aliaſqꝫ res in
uoluat. Luc. In uulgā penitrare piloſaꝫ. Var. Vt uiaticū ex
arcula adderem i uulgā. Hec ēt a ueteribus Bulga dr̄. Eſt ⁊
uulga ſiue bulga ſoliculus ad brachiū pēdēs gerēde pecunie
gr̄a. Luc. Cui neqꝫ iumētū ē nec ſeruus nec comes ullus bul
gam ⁊ q̄cq̄d hꝫ. numoꝝ ſecū hꝫ cuꝫ bulga cenat dormit lauat.
Qñqꝫ ponitꝰ ꝓ uulua: ⁊ ecōtrario uulua ꝓ ſacculo. Idem Ita
ut quiſqꝫ noſtrū e bulga ē matris in lucē aditus.
Vulgus neu. ge. ⁊ ideclinabile. Et uulgus uulgi maſ. gn̄is ſigni
ficat multitudinē ignobiliorem Virg. Scuitqꝫ aīs ignobile
uulgus. Ci. Saturnū maxime colūt vulgi Vir. In uulgū am
biguas ⁊ querere cōſcius arma ⁊ a uoluendo quidā dici pu
tant. ꝙ ſtulte huc atqꝫ illuc uoluatur.
Vulgo aduerbialiter. poſitū ſigt paſſiꝫ ꝑ oēs cateruatim. Virg.
Hinc letis uituli uulgo moriuntꝰ in herbis. Vulgo concepti
dn̄r q̄ patrē demōſtrare nō pn̄t uel q̄ poſſunt quidem ſꝫ euꝫ
habēt quem habere non licet. Qui ⁊ Spurij uocantur.
Vulgaris ⁊ hoc uulgare qḋ ē uulgi. hoc ē uile ac cōe. Vñ ⁊ rñ
de ſingulari. Ci. i arte ueteri. Magna aut pua facilia an diffi

cilia: ſingularia ſint an uulgaria: ṽa an falſa. Aliquādo uulgare dicit̄ qđ eſt tritū ⁊ conſuetum. Quinti. Simul ne vulgarē viam ingreſſus alienis demum veſtigijs inſiſterem.

Vulgo. as. in vulgus do: ⁊ q̄ſi multis audientibus ac nō taciturís dico: ⁊ cōe oib⁹ facio māiſeſto vile hēo. Uir. li. xj. quid me alta ſilētia cogis rūpē ⁊ obductū ṽbis vulgare dolorez. Lac. li. vij. Quę vaticinia eorū cū paulati fama vulgaſſet. Li. lib. j. Sūt q̄ laurētiā vl̄gato corpe lupa īter paſtores vocatam putēt. Plau. in am. Cui me abſīte corpus vulgauit ſuū Huius cōpoſita ſt̄ diuulgo. Euulgo. qđ ē extra ī vl̄g⁹ exeo. Li. li. ix. Ciuile ius repoſitū īpenetralibus pōtificū euulgauit ī vl̄go. Se. Labris foras editis ī vl̄garet ꝑ vl̄go valde vulgo. Terē. vbi rē ſciui cępi īhūanit⁹ neqȝ vt aīuȝ dcuit ęgrotū adoleſcē tuli tractare ſȝ vi ⁊ via ꝑuulgata patruȝ quotidie accuſabaȝ.

Vulnus vide in dictione. Ulcus. Hinc vulnero. as. ſaucio vuln⁹ infero. Trāſfert̄ q̄nqȝ ad aīuȝ ⁊ ſiḡt ango. Uñ ⁊ vulnus aī ꝓ angore accipit̄ ſeu dāno. Ply. Maximū illi fortuna vulnus intulerat duobus filijs in matura morte ſublatis.

Vulnerarius medicus cherurgus qui vulnera curat. Uulnerarium emplaſtrum quod vulneribus imponitur.

Vulpes. aīal teſte Uarrone ꝙ pedibus volet. Huius diminutiuum eſt vulpecula. Hor. Forte ꝑ anguſtā tenuis vulpecula rimā. Adiectiuum vulpinus. a. um. qđ eſt a vulpe. Suet. vbi leonis pellis defecit vulpina inſuenda eſt. Aliqñ ponit̄ pro aſtuto. Plau. vulpinus animus ne quid moliatur mali.

Vulpinor. aris ſignificat mēdacijs ac fraudibus vera ꝑuerto ſiue effugio. Tractum ab in torto vulpium curſu.

Vulſinus pen. pro. lacus a vulſinij oppido cui adiacet nominatus in etruria piſcium fertilis. Uulſini enim oppidū fuit opulentiſſimum a quo vulſinenſes dicti ſunt.

Vultur ⁊ vulturis ⁊ vulturius ī ntō dici pōt. Enn. Uulturis in ſiluis miſerū mādebat homonem. Auis ē rapax carniuora a volatu tardo dcā ꝙ ꝑꝑ magnitudinez corporis tarde volet. Plau. ī tru. Jā q̄ſi vulturij triduo p̄us p̄diuinabant quo die eſuriri ſiēt. De hac aue ſic ſcribit Amb. Negant vultures indulgere cōcubitui ⁊ iugali quodā vſu nuptialiſqȝ copl̄e ſorte miſceri atqȝ: ſine vllo maſculoruȝ concipere ſemine: ⁊ ſine coniunctione generare: natoſqȝ ex his in multam ętatem lōgę vitę procedere: vt vſqȝ ad centum annos vite eorum ſeries producatur. Eſt ⁊ vultur mons in apulia.

Vulturnus ventus q̄ ab oriente hiberno ſpirat. Dictus a vulturis volatu vt q̄dā aiunt qīn alte reſonat. Gręci Euronotum vocant: ꝙ inter notū ⁊ eurū ſit. Hoc noīe etiam dictus ē fluuius q̄ ꝑ cāpaniā labēs haud lōge acumis mergitur. ꝙ ⁊ vulturnū dicit̄. Sirius. li. viij. Fluctuqȝ ſonorum.

Vulturnū: oppidū cāpanorū ē: ⁊ fluuius de quo mō eſt dictū.

Vultus: a volo vis ſicut a colo cultus ꝓprie ſiḡt volūtatē hoīs que ꝓ motu aī in facie oſtendit̄. Cuȝ facies ſit ipſa oris ſpēs que ꝑmanet vultū ſibi fingere multi pñt formā nemo. Luca. li. iij. ꝓtulit vultaneu. gñe. Sed quos vtriuſqȝ figure eē vides mixtiȝ referētes vulta parētū Uult⁹ āt ī nullo aīante ē p̄ter hoīem huius diminutiuū eſt vulticulus quo vſus eſt. Ci.

Vultuoſus. triſtis. Ci. de optīo gñe dicēdi. Jn quo cū effeceris neq̄d ineptū ſit aut vultuoſum. Hinc aduerbiuȝ vultuoſe qđ do. vſurpat ꝓ eo quod eſt indignanter facie męſta ⁊ fronte ſubductum: ⁊ cum geſtu rebus accōmodato. Uultuoſa frōs apud Apul. pro męſta accipitur. Ait enim lib. iij. meta. Longe diſſimilis aduenit non ex lęta facie ſed vultuoſa fronte rugis inſurgentibus adſeuerabat.

Vulua. ſeu volua: idē qđ vterus ⁊ matrix vulgo dr̄ licet falſo dicta ꝙ fętus inuoluat. Jn ea enim cōceptus ſit ⁊ fętus cōtinetur. Hāc multi ex romanis ex porca in delicijs habuere: quę duplici noīe appellabatur. Eiectitia. ſ. ⁊ porcaria. Eiectitia a partu eiecto ſiue enecto. Porcaria edito. Eiectitiaȝ Ply. optimam eē ait q̄ fuerit porcę: occiſę: cum eiectus ſiue enectus eſt ꝑtus. Porcariam cum editus: eſt melioꝛqȝ erat eius que pepiſſet q̄ȝ virginis. Nam a partu ſtatim ſuē p̄miperam interficiebant: tū hñde vulnę grā: tū vt ſumē optimum efficerent mar. Te fortaſſe magis capiet de ṽgine porca. Me mr̄na granti de ſue volua capit. Añqȝ accipit̄ vulua ꝓ ore vulue. Ju. Adhuc ardēs rigide tētigīe vulue. Ply. quoqȝ boletorū ꝓrūpētiū in oui ſpēȝ albū illud in volucrum voluam nuncupat.

V ante X

Vxor q̄ſi vnxor ab vngendo. Nā cū puellę nuberent apud veteres ac mariti domū ītrarēt axūgia poſtes vngebāt putātes ex hoc oīa mala ab ea domo arceri. vel ꝙ loto maritos vngebāt. Enn. Exī tarq̄nū bōa fe[...]ia [...]nit ⁊ vnxit. ſer. cō. lib. iiij. eñ. ſic hȝ. Mos fuerat vt nu[...]tes ſpuellę ſimul veniſſent ad limē mariti poſtea añqȝ īgre[...]erent̄ ornarent laneis vitis ⁊ oleo vngerēt. Et inde vxores [...]ē ſt̄ q̄ſi vnxores Ply. quoqȝ ſcribit nouas nuptas lupio ad [...] poſtes īungere ſolitas ne q̄d mali medicamīti īferret̄. Hu[...] diminutiuuȝ ē vxorcula. Hie. ad oceanū. Tu mihi olī em[...]rtuā de ſepulchro vxorculā.

Vxori⁹. a. um. qđ ē vxoris vel qđ ad vxorē ꝑtiet. vt ꝓtrahis. res vxoria Aug. li. ij. cō. nō curauit hoc q̄ metus erat ne īpediret̄ ſpes mea compede vxoria. Aliqñ. Uxorius dr̄ q̄ vxori nimis inſeruit. Uir. Pulchrāqȝ vxorius vrbem extruit.

X Littera ſemiuocalis eſt: que vim duplicis cōſonātis habȝ ꝓ q̄ modo cs. gs. primit⁹ vtebant̄ vt apex grecs. ꝓ q̄bus nūc apex grex dicimus: Sciēdū ꝙ. x. trāſit in. u. cōſonantē vt nix niuis: in ct. vt nox noctis. ⁊ in aſpirationē ſubijt vt: veho: vexi: Quotienſcunqȝ autem hęc prepoſitio ex componitur cum dictione incipiente a vocali vel. c. p. t. ⁊. s. remanet integra: ſed qñ cū s. s abijcit̄ vt Exaro exeo. exigo. exoleo. exuro. excutio: explodo. extraho: exequor: expes.

Xanthus: latine flau⁹ dicitur. Quo nomine dictus flauius troianus: qui ⁊ Scamander. dicitur: Nam quod in campis troianis proxime flumen armenta ruſa ⁊ pecora leucophea naſcūtur: Jō flumen id ilienſes xanthum appellauiſſe dicūtur Eſt ⁊ nomen viri ⁊ nomen vrbis Lycie a fluuio ſic nuncupatę Et nomen equi Hectoris.

Xāthij ꝑꝑl̄iaſię cū eorū vrbs ab arpago p̄fecto Cyri obſideret̄ vxores ſuas ac ſuos ⁊ oēs opes in arce poſuerūt deiñ adhibito igni cremauerunt ipſiqȝ in bello irruētes cuncti cecidere.

Xāthicus aprilis menſis hebreorū lingua appellatus eſt.

Xantho fuit vna ex nimphis Oceani ⁊ Tethyos filia Uirg. li. iij. Ge. Drymoqȝ xanthoqȝ.

Xanthippe: nomen vxoris querulę Socratis philoſophi.

X ante E

Xenos: latine hoſpes ſiue peregrinus. Xenia hoſpitalitas: amicitia externorum.

Xeniū dici pōt munus hoſpitalitatis. vñ Mar. lib. xiij. in quo Eiuſmodi munera diſtichis deſcribit: xenia noīauit ꝙ verſus ipſos pro xenijs mitteret. Ois in hoc gracili xeniorū turba libello: Cōſtabit nūmis q̄ttuor empta tibi. Quattuor ē nimium: poterit conſtare duobus. Et faciet lucrū bibliopola triphon. Hęc lȝ hoſpitibus pro munere diſticha mittas. Sit tibi tā rarus q̄ȝ mihi nūmus erit. Huius diminut. eſt xenioluȝ paruū xeniū. Apul. Cōmodū meridies acceſſerat ⁊ mittit mihi xeniola porcū optimum ⁊ quinqȝ gallinulas ⁊ vini cadum in etate pręcioſi.

Xenodochium: ⁊ xenodociū. hoſpitale locus publicus quo peregrini ⁊ hoſpites hoſpitalit̄ recipiunt̄ ξενὸσ hoſpes δοχεῖον receptaculū q̄ſi hoſpitū receptaculū. Hiero. Xenodochiuȝ in portu romano ſitum totus pariter mundus audiuit.

Xenocrates. pe. cor. nomē ph̄i calcedonij auditoris Pla. qui in academia Speuſippo ſucceſſit: ⁊ vigintiqīqȝ annis docuit. fuit tardus ingenio adeo vt cū illū Plato Ariſt. cōparet: alterū freno: alterū calcaribus indigere dicebat. Hic ph̄orū ſeueriſſimus extitit. Ferūt cū phyrme nobile ſcortū dedita opa a q̄buſdā intra ei⁹ cellā miſſa eēt: atqȝ ab eo orans lectuli ꝑtem accepiſſet: demūqȝ īpfecto ope diſceſſiſſet dixit ſe non a viro ſed a ſtatua veniſſe. Eius ṽbis tanta fides adhibebat̄: vt cuȝ